

Bojana Mesec

POMEN RAZISKOVANJA IN PLANIRANJA PROSTOVOLJNEGA DELA

Dr. Bojana Mesec je asistentka na Fakulteti za socialno delo Univerze v Ljubljani.

Prostovoljno delo je precejšnja neznanka, kar zadeva vprašanja, koliko je udeleženih, kakšne so njihove konkretne naloge, kaj jih motivira in kako je njihov prostovoljni prispevek ovrednoten. Med glavnimi ovirami pri odkrivanju podatkov sta razpršenost dejavnosti in neidentificiranost posameznih del, saj med prostovoljno delo ne štejemo le načrtovanih dejavnosti, ampak tudi nenačrtovano, spontano pomoč. Pokazatelji, ki nas prepričajo o pomembnosti tega dela, so statistične narave, zato je nujno, da državni organi poznajo metode in tudi rezultate, ki pokažejo, kolikšen vpliv ima prostovoljno delo na narodno gospodarstvo. Kvantitativni pokazatelji lahko pomagajo pri odločanju vlade o vlogi prostovoljnega dela, prav tako pa so taki podatki dobrodošli pri promociji in širjenju dejavnosti. Bazični podatki so nujno potrebni pri komunikaciji z mediji, da lahko pravilno in korektno predstavijo prostovoljno delo in ga s tem promovirajo, javni in privatni sferi pa pokažejo številne vezi, ki potekajo med nacionalnimi in skupnostnimi projekti.

Ključne besede: civilna družba, neprofitne organizacije, politika prostovoljnega dela.

Božena Ronner

STALIŠČA DIJAKOV DO SPOLNOSTI, NAČRTOVANJA DRUŽINE IN NERELIGIOZNOSTI

Božena Ronner je diplomirana socialna delavka, zaposlena na občini Jesenice kot svetovalka župana za občinski svet, protokol in informiranje.

Železarske Jesenice z okolico so v prehodu iz usihajoče industrijske družbe v postindustrijsko modernizacijo; vrednote mladih so razpete med tema dvema vrednostnima sistemoma. Avtorica je poskušala z anketo ugotoviti, koliko so procesi druge modernizacije dosegli jeseniške gimnazijce. Vprašanja so zadevala stališča o neformalni partnerski skupnosti, preprečevanju nosečnosti, umetni prekinitvi nosečnosti, spolnih odnosih pred poroko in zaposlovanju žensk v Sloveniji, ki jih je avtorica primerjala s stališči, ugotovljenimi v podobni raziskavi leta 1981. Večje spremembe so bile opažene glede preprečevanja nosečnosti (število odgovorov, da je načrtovanje rojstva stvar staršev, se je več ko podvojilo) in o umetni prekinitvi nosečnosti (podvojilo se je število odgovorov, da je to stvar bodočih staršev).

Ključni pojmi: druga modernizacija, vrednote, mladi.

Polona Selič

ZAŠČITA OTROK PRED SPOLNIMI ZLORABAMI

Dr. Polona Selič je forenzična psihofiziologinja, ekspertinja Sveta Evrope za preprečevanje in odkrivanje spolnega izkoriščanja in trpinčenja otrok in samostojna svetovalka pri varuhu človekovih pravic.

Uresničevanje določil konvencije o pravicah otroka zavezuje državo h kar najbolj doslednemu spoštovanju in uresničevanju njenega 34. člena, ki opredeljuje problematiko spolnih zlorab, in 19. člena, ki v prvem odstavku govori o zavarovanju otrok pred vsemi oblikami duševnega ali telesnega nasilja, vključno s spolnimi zlorabami, kadar je otrok v okrilju družine. Konvencija v 3. členu sicer poudarja pojem »največje koristi«, vendar ob vodilni usmeritvi, da je družina temeljna družbena skupina in torej za otroka najpomembnejša, v 9. in 19. členu zaščiti otroka tudi pred zlorabo staršev oziroma odraslih. Spolne zlorabe otrok so realen družbeni pojav in problem, ki terja kar najhitrejšo odzive mreže institucij in profesionalnih služb. Zaščita otrok pred spolnim nasiljem in zlorabami je mogoča le ob celoviti obravnavi, ki zajame tako žrtve kakor storilce. Usmerjena obravnava storilcev

kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost zagotavlja večjo varnost posameznika (potencialne žrtve) in družbe, zato mora biti zakonsko urejena, kar umešča obravnavo spolnih zlorab onstran strokovnih okvirov na polje politike. Modeli obravnave storilcev so se v tujini prilagajali naraščanju tovrstne kriminalitete.

Ključne besede: otrokove pravice, nasilje, žrtev, storilec, forenzična psihofiziologija, poligrafska metoda.

Mateja Tajnšek

DOŽIVLJANJE BOLNIKOV Z MULTIPLO SKLEROZO

Mateja Tajnšek je diplomirana socialna delavka, zaposlena na oddelku za družbene dejavnosti pri Mestni občini Slovenj Gradec, in aktivna članica Združenja multiple skleroze Slovenije.

Predstavljena kvalitativna analiza petih intervjujev bolnikov z multiplo sklerozo temelji na pojmih teorije o urejanju kronične bolezni po Corbinovi in Straussu. Bolniki opisujejo svoje življenje biografsko, z vidika svojega življenja kot celote, kot nekaj življenjsko pomembnega, celo usodnega. Zelo natančno in obširno opisujejo razvoj bolezni in še posebej dogajanje v bolnišnici, saj je to kritičen čas, ko se je njihovo življenje popolnoma spremenilo. Zaznali smo moteno samopodobo bolnikov z multiplo sklerozo in zavedanje o njihovi drugačnosti. Obnavljanje življenja je za bolnike ključno, stopnja socialne podpore pa je pri njih majhna oziroma je ni. Zelo pomembno je povezovanje bolnikov v Združenju multiple skleroze Slovenije.

Ključne besede: hendikep, pripovedovanje, življenjska zgodba, diskriminacija.